
Somlyó György

NÓTA MALA

Koncert előtt

semmi nem jut az eszembe
senki nem ül velem szembe
ami közel az is messze
ami elvész az sincs veszve
egyszer volt de mindig leszve
az se kell és nem kell ez se
talán még egy nyári este
Tivoliban Villa d'Este
szökő vizek zene-teste
még egy alkony Budapestje
a híd fölött kékre festve
s hullócsillagként a versbe
ha még egy rím beleesne

Koncert után

nem emel mennybe a koncert
zene sem kínál tilos *szert*
nem szállok pokolra koncért
nem vonz a lét hogyha konkrét
nem vonz ami benne absztrakt
kifut alólam az aszfalt
befútt a hamu mint Pompéit
-----
ne kérdezd úgysem tudom mért

KIS DAL, AMIT HEINRICH HEINE KIHAGYOTT A „BUCH DER LIEDER”-BŐL

szerettem – most gyűlölöm
emlékét összetöröm
még jó ha meg nem ölöm
(sziszegi egyik felem)

szerettem – hát szeretem
(suttogja másik felem)
hisz ha volt – a szerelem
végesen is végtelen

gyűlölöm? – úgy nem is szerettem
fél szívem kéne temetnem
nem volnék az aki lettem
(tudják bennem – mind a ketten)

Bertók László

SÖTÉTEBB

A csavar megeszi az anyát, a fába
beleszorul a fa. Észre sem veszed,
hogy sohasem érsz oda, hogy
ugyanazt a percet taposod akkor is,
ha a páncélszekrény és a hajszál
azonos sebességgel lebeg az
úrhajóban, ha a falióra
helyben járva kerüli meg a földet,
ha hirtelen úgy érzed, hogy
te következel. A képzelet
nem fér el az időben, a valóság
sötétebb, mint az árnyék, valaki
lekapcsolja a villanyt. Könnyebb
keríteni egy szentjánosbogarat,
mint ép ésszel letépni a függönyt,
lyukakat fúrni a fiók alján és
kibújni a kertben, mint sárgarépa,
meggyfa, harmatcsepp a rügyön.